

Til lovforslag nr. L 72. Skriftlig fremsættelse (15. november 2006)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og om ophævelse af lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre) m.v.)

(Lovforslag nr. L 72).

Formålet med lovforslaget er navnlig at gennemføre de ændringer i udleveringslovgivningen, der er nødvendige for, at Danmark kan tiltræde Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre). Ved en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget sit samtykke efter grundlovens § 19 til, at Danmark ratificerer konventionen.

Formålet med den nordiske arrestordre er som led i det nordiske samarbejde på dette område at udvide adgangen til og forenkle procedurene for udlevering mellem de nordiske lande af personer, der er sigtet, tiltalt eller dømt for en lovovertrædelse.

Der har i mange år eksisteret et godt og nært samarbejde mellem de nordiske lande på udleveringsområdet. Dette samarbejde bygger på ensartede love i de nordiske lande (for Danmarks vedkommende den nordiske udleveringslov). Reglerne om udlevering mellem de nordiske lande har traditionelt været mere vidtgående end reglerne om udlevering til andre lande, herunder EU-medlemsstater, men gennemførelsen af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre, jf. lov nr. 433 af 10. juni 2003, har betydet, at reglerne om udlevering mellem de nordiske lande i dag på en række punkter er mindre vidtgående end reglerne om

udlevering mellem EU-medlemsstater. Det betyder f.eks., at der i dag vil være tilfælde, hvor der kan ske udlevering af en person til Sverige eller Finland efter reglerne om udlevering til EU-medlemsstater, men hvor der i tilsvarende tilfælde ikke ville kunne udleveres til Norge eller Island efter reglerne i den nordiske udleveringslov.

Bl.a. på den baggrund blev det på det nordiske justitsministermøde på Svalbard i juni 2002 besluttet, at den gældende udleveringsordning mellem de nordiske lande skulle revideres og udvides med respekt af grundlæggende retsprincipper og i overensstemmelse med de internationale forpligtelser bl.a. i forhold til EU, herunder specielt rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

”Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre)” (den nordiske udleveringskonvention) blev herefter undertegnet af de nordiske regeringer den 15. december 2005.

Den nordiske udleveringskonvention medfører en række udvidelser af pligten til udlevering i forhold til såvel den gældende nordiske udleveringsordning som reglerne om udlevering til EU-medlemsstater. Dette er baseret dels på den nære tillid og det indarbejdede tætte samarbejde, der er mellem de nordiske landes myndigheder i forbindelse med bl.a. kriminalitetsbekæmpelse, dels på den betydelige ensartethed, der er i landenes retssystemer. På den baggrund kan Justitsministeriet tilslutte sig, at reglerne om udlevering mellem de nordiske lande efter konventionen på visse punkter skal være mere vidtgående end reglerne i den europæiske arrestordre om udlevering mellem EU-medlemsstaterne.

Den nordiske udleveringskonvention ligner på mange områder den europæiske arrestordre, men indeholder som nævnt også nogle udvidel-